

Motion till riksdagen

1989/90:Bo521

av Erling Bager och Margareta Fogelberg

(båda fp)

Gränsvärden för buller från lågfrekvent ljud

I Svensk byggnorm (SBN) regleras vilka ljudnivåer som inomhus kan accepteras från olika bullerkällor. Dessa bullervärden har fastställts med utgångspunkt i vad som enligt hälsoskyddslagstiftningen är att betrakta som sanitär olägenhet.

Enligt hälsoskyddslagen är en störning, som kan vara skadlig för människors hälsa och som inte är ringa eller tillfällig, att betrakta som en sanitär olägenhet. Frågan om en störning skall anses vara ringa eller ej är i sin tur beroende av hur människor i allmänhet uppfattar störningen. Här kan det finnas betydande skillnader mellan olika individer. Många människor utsätts för ett dagligt lidande på grund av ljud som inte nödvändigtvis är mycket starka, utan lika ofta rör det sig om generellt sett svaga, men lågfrekventa ljud och de kan upplevas som mycket plågsamma.

Det har visat sig att bullerstörningar ofta orsakar besvär hos människor som är något känsligare än vad som betraktas som normalt. Dvs. att även bullernivåer som håller sig under gränsvärden som är godkända för bostäder inomhus ger upphov till klagomål. Detta gäller särskilt ljud från värmepumpar, fläktar, kompressorer och annan senare tiders teknik där de störande ljuden ligger inom det lägre frekvensområdet.

Sådana störningar borde också betraktas som sanitär olägenhet, enär de i vissa fall kan ge upphov till akuta sjukdomstillstånd. Som exempel kan nämnas personer som lider av Ménière's sjukdom, där vissa lågfrekventa ljud är en stressfaktor och kan utlösa ett yrselanfall. För andra kan sömnlöshet bli ett problem, om man inte har möjlighet att komma bort från oljudet. Att ta hänsyn till människor som är något känsligare än "normalt" bör enligt vår mening vara självklart när man bedömer vad som är en sanitär olägenhet.

Antalet villavärmepumpar har ökat kraftigt på senare år. Utvecklingen kan väntas fortsätta, då detta är ett i andra avseenden miljövänligt sätt att minska uppvärmningskostnaderna i takt med att energipriserna stiger.

I de flesta svenska kommuner finns god kännedom om människor som förgäves sökt myndigheters hjälp mot störningar från företrädesvis värmepumpsanläggningar.

Gällande regler för bullernivåer och vad som är att betrakta som sanitär olägenhet kan tolkas olika. De myndigheter som är satta att bevaka sådana ärenden har uppenbara svårigheter att ingripa t.ex. med krav på ljuddämpande åtgärder, fastän sådana i många fall är möjliga att åstadkomma och

inte särskilt kostsamma. Lågfrekvent buller betraktas nämligen som tolerabelt så länge ljudvolymen understiger gällande gränsvärden. Utvecklingen av teknik för uppvärmning och ventilation av bostäder pågår ständigt varför det är hög tid att se över vilka gränsvärden som kan accepteras för såväl ljuds volym som frekvens.

Mot. 1989/90

Bo521

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen hos regeringen begär en översyn av gränsvärden för buller och då särskilt med avseende på de obehag som människor kan utsättas för på grund av ljud med låg frekvens.

Stockholm den 24 januari 1990

Erling Bager (fp)

Margareta Fogelberg (fp)